

Abstrakt

Problematika duševního zdraví dospívajících je dnes velkým tématem celospolečenských diskuzí. Do popředí zájmu se v posledních letech dostala zejména v důsledku pandemie covidu-19 a jejích dopadů, které do značné míry postihly také generaci dnešních dospívajících. Tato práce je snahou diskuzi sestávající z důležitých psychologických, psychiatrických a sociologických příspěvků obohatit také o hlas teologický. Prostřednictvím hlavní výzkumné otázky po úloze pastorační péče o dospívající s duševním onemocněním práce zkoumá roli pastorační péče v kontextu komplexní léčby duševních onemocnění a zároveň vymezuje její specifické funkce, možnosti, úskalí a omezení. První kapitola tvoří pomocí tří různých perspektiv – z oblasti sociologie, psychologie a praktické teologie – ukotvení, ohraničení a vymezení problému. Druhá kapitola se věnuje několika tématům a otázkám, které jsou úzce spojeny s aktéry pastorační péče – doprovázejícím a doprovázeným. Ve třetí kapitole jsou následně předloženy konkrétní postupy pastorační péče o dospívající s duševním onemocněním z oblasti prevence duševního onemocnění, krizové intervence v případech sebevražedného jednání a dlouhodobého doprovázení dospívajících s duševním onemocněním. Cílem této bakalářské práce je prozkoumat úlohu, možnosti a omezení pastorační péče o dospívající s duševním onemocněním a pomocí toho také v českém prostředí více upozornit na téma pastoračního doprovázení mladých lidí s duševním onemocněním – jak v kontextu prakticko-teologické disciplíny, tak v oblasti péče o duševně nemocné obecně. Práce může být přínosným příspěvkem do diskuze o kvalitní, odborné a komplexní péči o dospívající s duševním onemocněním a zároveň podnětem k přemýšlení o rolích a úkolech farářů a farárek nebo pastoračních pracovníků a pracovnic v proměňující se společnosti.